

W  
Incipit donatus minor cum Remigio  
ad usum scholarū anglicanarū pusilloꝝ



¶ De Nomine.

**N**omine. Pronome. Verbum. Adverbium. Participium. Coniunctio. Prepositio. & Interiectio. ¶ Nomen quid est. pars orationis cum casu corpus aut rem proprie communiter de significans. Proprie ut Roma tybris. Coiter ut verbum flumen. ¶ Nomini quot accidunt. Sex. que. Qualitas. Comparatio. Genus. Numerus. Figura. Calus. ¶ Qualitas nominum in quo est. Bipertita est. Quomodo. aut enim unius nomen est & proprium dicitur. Aut multorum & appellativum. ¶ Comparationis gradus quot sunt. Tres. Qui. Positivus ut doctus Comparativus ut doctior. Superlativus ut doctissimus. ¶ Que nomina comparant. Appellativa duntaxat qualitatem aut quantitatem significabilia. Qualitatem (ut bonus malus) Quantitatem (ut magnus parvus) ¶ Comparativus gradus cui casui servit. Ablativo utriusque numeri sine prepositione. Quomodo. Dicimus enim doctior illo. vel doctior illis. ¶ Superlativus cui. Est tamen plurali. Quod dicimus enim doctissimus poetarum. vel est singulari nominis collectivi. ut optimus plebis. ¶ Genera nominum quot sunt Quatuor. Que. Masculinum (ut hic magister) femininum. ut hec mulier. Neuterum (ut hoc scriptum) Cuius. ut hic & hec sacerdos. ¶ Est praeterea trium generum (quod omne dicitur) ut hic & hec & hoc felix. Est epychenum id est promiscuum genus. ut passer aquila mustela milium. ¶ Numeri nominum quot sunt. Duo. Qui. Singularis. (ut hic magister) Pluralis ut hi magistri. ¶ Figure nominum quot sunt Due. Que. Simplex. ut decens potens. Copulata. ut

## ¶ De pronomine.

Que est agnitio quarte declinatiōis. Hec est cuius gēus singularis nōs & actus & dēus plurales i vs desinūt. Dēus in vī. Actus in vī. Dēus similis est nōs. Ablatiu⁹ in u. Gēus pluralis i uū. Dēus & ablat⁹ i ibus.

¶ Que est agnitio quinte declinatiōis. Hec est cuius gēus & dēus singulares in ei diuisas syllabas desinūt. Actus in em. Dēus similis nōs. Ablatiu⁹ in e. Nōs & actus & dēus plurales in es. Genitiu⁹ pluralis in ex. Dēus & Ablatiu⁹ in ebus.

**P**RONOMEN quid est. Pars orationis q̄ pro nomie posita tantūdem pene significat. personāq; interdu recipit. ¶ Pronomini quot accidūt. Sex. Que.

Qualitas. Gen⁹. Numer⁹. figura. persona. Calus ¶ Qualitas pnomini i quo est. Exposita est. Quō aut enī finita sunt pnomina aut infinita. Que sunt finita. que recipiūt personas (vt ego tu ille) Que sunt infinita. que nō recipiūt personas (vt quis que quod)

¶ Genera pnomini quot sunt. Quinq; Que. Masculinum vt hic. femininū vt hec. Neutrū vt hoc. Cōmune duorū. vt nostras vestras. Cōmune triū. vt ego tu lui.

¶ Numeri pnomini quot sunt. Duo. Qui. Singularis. vt hic. Pluralis. vt hi. ¶ figure pnomini quot sunt. Due. Que. Simplex vt quis. Cōposita vt quisquis. ¶ persone pnomini quot sunt. Tres. Que prima vt ego. Secunda vt tu. Tercia vt ille.

¶ Calus item pnomini quot sunt. Sex. quēadmodum & nominū. Per quos omniū generū nomina pro nomina participia declinantur.

¶ Declinatio pnominalis.

¶ De declinatione pnoiali

**N**ominatiuo Ego. Gco mei vel mis. Dco mihi  
Acto me. Dco caret. Ablato a me. ¶ Et pluraliter  
Nco nos. Gco nostr. vel nostri. Dco nobis. Acto nos  
Dco caret. Ablatiuo a nobis

¶ Nco Tu. Gco tui vel tis. Dco tibi. Acto. te. Dco  
o tu. Ablto a te. ¶ Et pluraliter Nco vos. Gco vestre  
vel vestri. Dco vobis. Acto vos. Dco o vos. Ablatiuo  
a vobis. ¶ Nominatiuo caret. Genitiuo sui. Dco sibi  
Acto se. Dco caret. Ablto a se. ¶ Et pluraliter. sic.

¶ Nominatiuo Ille illa illud. Gco illius. Datiuo illi  
Acto illum illam illud. Dco caret. Ablto illo illa illo

¶ Et pluraliter Nco illi ille illa. Gco illor. illar. illor.  
Dco illis. Acto illos. las illa. Dco caet. Ablto ab illis

¶ Nominatiuo Ipse ipsa ipsum. Gco ipsius. Dco  
ipii. Acto ipsum ipsam ipsum. Dco caret. Ablto ipso  
ipsa ipso. ¶ Et pluraliter. nco ipsi ipse ipsa. Gco ipsoz  
iplaz ipsoz. Datiuo ipsis. Acto ipsos ipsas ipsa. Dco  
caret. Ablto ab ipsis. ¶ Nominatiuo Iste ista istud.

Gco istius. Dco isti. Acto istu istam istud. Vocatiuo  
caret. Ablatiuo isto ista istud. ¶ Et pluraliter. nco isti  
iste ista. Gco istoz istaru istoz. Dco istis. Accusatiuo  
istos istas ista. Vocatiuo caret. Ablatiuo ab istis.

¶ Nominatiuo Hic hec hoc. Genitiuo huius. Datiuo  
huic. Accusatiuo hunc hac hoc. Vocatiuo caret. Abla  
tiuo ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc. ¶ Et pluraliter Nco hi  
he hec. Genitiuo hoz har. hoz. Dco his. Accusatiuo  
hos has hec. Vocatiuo caret. Ablatiuo ab his.

¶ Nominatiuo Is ea id. Genitiuo eius. Datiuo ei.  
Accusatiuo eum eam id. Vocatiuo caret. Abatiuo ab



## De declinatione pnoiali

eo ea eo. ¶ Et pluraliter Noiatiuo ei ee ea. Genitiuo  
eor eay eoz. Datiuo eis. Accusatiuo eos eas ea. Dto  
caret. Ablatiuo ab eis.

**N**ominatiuo Quis vel qui Que vel qua. Quod  
vel quid. Genitiuo cuius. Dto cui. Accusatiuo  
quem quam quod vel quid. Vocatiuo caret. Ablatiuo  
quo qua quo. ¶ Et pluraliter Nto Qui que vel qua.  
Genitiuo quorum quarū quorum. Datiuo quis vel  
quibus. Accusatiuo quas que vel qua. Vocatiuo caret  
Ablatiuo a quis vel a quibus. ¶ Nominatiuo Meus  
meū. Stō mei mee mei. Datiuo meo mee meo  
Accusatiuo meū meam meū. Vocatiuo o mi o mea o  
meuz. Ablatiuo meo mea meo. ¶ Et pluraliter Nto  
mei mee mea. Stō meoz meay meoz. Datiuo meis  
Actō meos meas mea. Dto o mei mee mea. Ablatō a  
meis. ¶ Nto tuus tua tuū. Stō tui tue tui. Dto tuo  
tue tuo. Actō tuū tuam tuū. Dto caret. Ablatō tuo tua  
tuo ¶ Etplr Nto tui tue tua. Stō tuoz tuay tuoz.  
Dto tuis. Actō tuos tuas tua. Dto caret. Ablatō a tuis  
¶ Nominatiuo Suus sua suū. Stō sui sue sui. Dto  
suo sue suo. Accusatiuo suū suaz suū. Vocatiuo caret.  
Ablatiuo suo sua suū. ¶ Et pluraliter nto sui sue sua  
Stō suoz suarū suoz. Dto suis. Actō suos suas sua.  
Dto caret. Ablatō a suis. ¶ Nto Noster nostra nostrū  
Stō nostri nostre nostri. Datio nostro nostre nostro  
Actō nostrz nostrā nostrz. Dto noster nostra nostrum.  
Ablatō nostro nostra nostro ¶ Etplr nto nostri nostre  
nostra Stō ntoz ntoz nfoz Dto ntis Actō nostros  
ntas nta. Dto nostri nostre nostra. Ablatō a nostris.

## ¶ De Verbo.

¶ **N**ominatiuo *vestri vestra vestrum*. *Scio vestri vestre vestri*. *Deo vestro vestre vestro*. *Actio vestrum vestram vestrum*. *Deo caret*. *Ablatiuo vestro vestra vestro*. ¶ **E**t pluraliter *Nō vestri vestre vestra*. *Scio vestrorum vestrarum vestrorum*. *Deo vestris Actio vestros vestras vestra*. *Deo caret*. *Ablatio a vestris*.

¶ **P**ronomia tercie declinationis. ¶ **N**ominatiuo hic & hec nostras. *Scio huius nostratis Deo huic nostrati*. *Actio hunc & hanc nostratem*. *Deo o nostras*. *Ablatio ab hoc & ab hac nostrate vel nostrati*. ¶ **E**t pluraliter *Nō hi & he nostrates*. *Scio horum & harum nostratum*. *Deo his nostratibus*. *Actio hos & has nates*. *Deo o nostrates*. *Ablatio ab his nostratibus*.

¶ **N**ō hic & hec vestras. *Scio huius vestratis*. *Datiuo huic vestrati*. *Actio hunc & hanc vestratē*. *Deo caret*. *Ablatiuo ab hoc & ab hac vestrate vel vestrati*. ¶ **E**t pluraliter *Nō hi & he vestrates*. *Scio horum & harum vestratum*. *Deo his vestratibus*. *Actio hos & has vestrates*. *Deo o vestates*. *Ablatio ab his vestatibus*. ¶ **D**a horum coposita ut egomet tuimet suimet libimet. *Illic istic. illicine isticine. hic cine hecine hocine*. *Idem in masculino genere productam. in neutro vero correptam. ut quisquis quicquid quispian aliquis. & cetera.*

¶ **V**erbum quid est. Pars orationis cum tempore & persona sine casu agere aliquid aut pati aut neutrum significans. ¶ **V**erbo quot accidunt. Septē. *Duc. Qualitas. Coniugatio. Genus. Numerus. figura. Tempus. Persona.* ¶ **Q**ualitas verborum in quo est. *In modis & in formis.* ¶ **M**odi qui sunt. *Indicatiuus (ut lego) Imperatiuus (ut lege) Optatiuus (ut utinam legerem)*

## ¶ De Verbo

Coniunctiu<sup>9</sup> (vt cum legam) Infinitiuus (vt legere)  
Impersonalis (vt legitur) ¶ Forme verbor<sup>9</sup> quot sunt.  
Quattuor. Que. Perfecta (vt lego) Meditativa (vt le  
curio. frequentativa. vt lectito) Inchoativa (vt feruelco  
calesco) ¶ Coniugationes verbor<sup>9</sup> quot sunt. Tres.  
Que. Prima in a. Secūda i e. Tercia in i. ¶ Prima  
que est. que habet a productā ante re i infinitiuo mō  
vt amare. ¶ Secūda que est. que habet e productam  
ante re in infinitiuo mō (vt docere) ¶ Tercia que est  
que habet e correptā añ re i infinitiuo mō (vt legere)  
¶ Quarta que est. que habet i productā ante re i infi  
nitiuo modo (vt audire) ¶ Genera verbor<sup>9</sup> quot sunt  
Quinqz. Que. Actiua. Passiua. Neutra. Lōia. Depo  
nencia. ¶ Actiua que sunt. que in o desinūt. & accepta  
r littera faciūt ex se passiua (vt lego legor) ¶ Passiua  
que sunt. que in r desinūt & ea dempta redeūt i actiua  
(vt legor lego) ¶ Neutra que sunt. que in o desinunt  
similiter vt actiua. lz accepta r littera latina nō sunt  
(vt sto curro) Nā sto: curro: nō dicūt. ¶ Sūt preterea  
neutropassiua (vt gaudeo gaudius sum. soleo solit<sup>9</sup> lū  
fio fact<sup>9</sup> sum. fido filius sum. ¶ Deponēcia que sunt  
que in r desinūt similiter vt passiua. sed ea dempta la  
tina non sunt (vt lucto: loquo: sequo: nascor: & orio)  
¶ Cōmunia que sunt. que similiter i r desinūt vt de  
ponencia. lz in duas formas cadūt/agentis & patienti  
(vt osculo: crimino: Dicim<sup>9</sup> enim Osculo: te oscu  
lo: a te. Crimino: te crimino: a te. ¶ Numeri vbor<sup>9</sup>  
quot sunt. Duo. Qui. Singularis (vt lego) Pluralis  
vt legimus. ¶ Figure verbor<sup>9</sup> quot sunt. Due. Que.

## ¶ De Adverbio.

**S**implex vt lego. cōposita vt negligo. ¶ **T**pa vbor  
quot sunt. Tria. q̄. p̄ns vt lego. p̄teritū vt legi.  
futurū vt legā. ¶ Quot sunt tempora in declinatione  
verborū. Quinqz. Que. p̄sens vt lego. p̄teritū im  
perfectū vt legebam. p̄teritū perfectū vt legi. p̄te  
ritum plus q̄perfectū vt legeram. futurum vt legam  
¶ **P**erlone verborū quot sunt. Tres. Que. p̄ma. vt  
lego. Secūda vt legis. Tercia vt legit.

**A**dverbūz quid est. pars orationis que adiecta  
verbo significationē ei⁹ explanat atqz implet.  
¶ **A**dverbio quot accidunt. Tria. Que. Significatio  
comparatio figura. ¶ Significatio adverbiorū i quo  
est. Quia aut sunt adverbia loci. aut numeri. aut ne  
gandi. aut affirmandi. aut demonstrandi. aut optādi  
aut hortandi. aut ordinis. aut interrogandi aut simi  
litudinis. aut qualitatis. aut quātitatis. aut dubitādi  
aut personalia. aut vocādi. aut respōdendi. aut sepa  
randi. aut iurandi. aut elegendi. aut congregādi. aut  
phibendi. aut euēt⁹. aut cōpandi ¶ **D**a adverbia loci  
vt hic vel ibi intus vel foris. illuc vel inde intro vel fo  
ras. ¶ **D**a temporis vt hodie heri nūc nuper cras ali  
quando olim quondā tunc cum dum iam mox semp  
tero mane modo vespere diu. ānu⁹ mensurn⁹ diurn⁹  
hestern⁹ nudius tert⁹ pridie. ¶ **D**a numeri. vt semel  
bis ter quater sexties septuagesies septies xē. ¶ **D**a  
negandi. vt haud nō neqz. ¶ **D**a affirmādi. vt etiam  
quin nī certe profecto. ¶ **D**a demonstrādi. vt ecce.  
¶ **D**a optandi. vt utinā oli. ¶ **D**a hortandi vt eya  
ape. ¶ **D**a ordinis. vt deinde deinceps. imposterum.

## ¶ De Adverbio.

demū postremo. ultimo. postq̃. ¶ Da interrogandi. vt cur quare quāobrem ¶ Da similitudinis. vt quasi ceu sicut sicuti velut veluti tanq̃ vt vti quēadmodū. ¶ Da qualitatis. vt docte pulcre honeste discrete mo-rose. dulciter viriliter suauiter misere bene male fortiter. ¶ Da quantitatis vt multū parum modicum minimū vel minimū. ¶ Da dubitandi vt forsan forsitan fortassis vel fortasse. ¶ Da personalia. vt meū tecū secum nobiscum vobiscū. ¶ Da vocandi. vt o heus. ¶ Da respōdendi vt heu. ¶ Da separandi leorsum retrorsum antorsum sinistrorsum dextrorsum ⁊ cetera. ¶ Da iurandi. vt edepol castor. hercle medius fidius. ¶ Da eligendi vt potius immo. ¶ Da cōgregandi vt simul vna pariter. ¶ Da prohibendi vt ne. ¶ Da euentus. vt forte fortuito. ¶ Da aduerbia cōparandi vt magis plus vel tam maxime. ¶ Comparatio ad uerbiorū in quo est. In tribus gradibus comparationis. Positiuo Comparatiuo ⁊ superlatiui. ¶ Da ad uerbiū positiui gradus vt docte pulcre honeste ⁊ cetera. ¶ Da comparatiui. vt doctius pulcrius honestius ⁊ cetera. ¶ Da superlatiui. vt doctissime pulcherrime honestissime. ⁊ sic de alijs consimilibus aduerbijs cōparandi. ¶ Figure aduerbiorum quot sunt. Due. Que. Simplex. vt docte prudenter sapienter Composita vt inde docte imprudenter insipienter. ⁊ sic de consimilibus. ¶ Aduerbia localia sunt. Vel in loco. Vel de loco. vel ad locum. Vel per locum. Sed de loco ⁊ in loco eandē significationem habent. vt intus sum. intus exco. foris sum. foris sum. Et sic per alia exēpla instructoris



## ¶ De Participio.

¶ Ad locum autē & per locū aliam significationem habent (vt intus eo foris eo) Deintus autē & deforis. sic nō dicit. Quomō. ad foras vel in foras. Per locuz autem. vt hac illac istac.

**P**articipiū quid est. Pars orationis partē capiens nominis partemq; verbi. Recipit enī a nomine genera & calus. A verbo tempora & significationes. Ab utroq; numerz & figuram. ¶ Participio quot accidunt. Sex. Que. Genus. Calus. Tempus. Significatio. Numerus & figura. ¶ Genera participiorū quot sunt. Quatuor. Que. Masculinū (vt hic lectus) Femininū (vt hec lecta) Neutrū (vt hoc lectuz) Omne (vt hic & hec & hoc legēs. amās. ¶ Calus participiorū quot sunt. Sex. Qui. Nominatiu<sup>9</sup> (vt hic & hec & hoc legens) Genitiu<sup>9</sup> (vt hui<sup>9</sup> legentis) Datiu<sup>9</sup> (vt hunc legenti. Accusatiuus (vt hunc & hanc legentem. & hoc legens. Vocatiu<sup>9</sup> (vt o legens) Ablatiu<sup>9</sup> (vt ab hoc & ab hac & ab hoc legente vel legenti. ¶ Tempora participiorū quot sunt. Tria. Que. Presens (vt legens.) Preteritū. vt lectus. futurū vt lecturus vel legendus. ¶ Significationes participiorū quot sunt. Quia ab actiuo verbo duo participia veniūt (presens & futurū) vt amans amaturus. ¶ A passiuo quos Duo. Que. Preteritū & futurū. vt amatus amandus. ¶ A neutro quot. Duo. sic ab actiuo. presens & futurū (vt stans staturus. ¶ A deponenti quot. Tria. Que. Presens preteritū & futurū (vt loquens locutus locuturus. ¶ A cōi quot. Quatuor. Que. Presens preteritū & duo futura vt criminās criminat<sup>9</sup> criminatur<sup>9</sup> vel criminādus.

## ¶ De declinatione participiali

¶ Numeri participiorum quot sunt. Duo. Qui. Singularis (ut hic legens) Pluralis (ut hi legentes). ¶ Figure participiorum quot sunt. Due. Que. Simplex ut legens Composita ut negligens.

**M**inutius hic et hec et hoc legens. Genitivus huius legentis. Dativus huic legenti. Accusativus hunc et hanc legentem. et hoc legens. Prepositio o legens. Ablativus ab hoc et ab hac et ab hoc legente vel legenti. ¶ Et pluraliter Nominativus hi et he legentes. et hec legentia. Genitivus horum et harum et horum legentium vel legentium. Dativus his legentibus. Accusativus hos et has legentes et hec legentia. Prepositio o legentes. et o legentia. Ablativus ab his legentibus.

¶ Nominativus lectus lecta lectum. Genitivus lecti lecte lecti. Dativus lecto lecte lecto. Accusativus lectum lectam lectum. Prepositio o lecte lecta lectum. Ablativus lecto lecta lecto. ¶ Et pluraliter Nominativus lecti lecte lecta. Genitivus lectorum lectorum lectorum. Dativus lectoris. Accusativus lectos. et lectas lecta. Prepositio o lecti lecte lecta. Ablativus lectis. ¶ Nominativus lecturus lectura lecturum. Genitivus lecturi lecture lecturi. Dativus lecturo lecture lecturo. Accusativus lecturam lecturum. Prepositio o lecture lectura lecturum. Ablativus lecturo lectura lecturo. ¶ Et pluraliter Nominativus lecturi lecture lectura. Genitivus lectorum lecturarum lectorum. Dativus his lecturis. Accusativus lecturos lecturas lectura. Prepositio o lecturi lecture lectura. Ablativus ab his lecturis.

¶ Nominativus legendus legenda legendum. Genitivus legendi legende legendi. Dativus legendo legende legendo. Accusativus legendum legendam legendum. Prepositio o legende legenda legendum. Ablativus legendo legenda legendum. ¶ Et pluraliter Nominativus legendi legende legenda. Genitivus legendorum

## ¶ De Coniunctione.

Legenday legendor. Dto legendis. Accusatiuo legen  
dos legendas legenda. Dto legendi legende legenda.  
Ablatiuo ab his legendis.

**C**oniunctio quid est. pars orationis annectens or  
dinansq; sententiam. ¶ Coniunctioni quot acci  
dunt. Tria. Que. potestas. figura. & Ordo. ¶ Pote  
stas coniunctionū quot species habet. Quinq;. Quas.  
Copulatiuas. Disiunctiuas. Expletiuas. Causales. &  
Rationales. ¶ Da copulatiuas vt q; & etq; ac atq;  
ac ast. ¶ Da disiunctiuas vt aut ve vl ne nec an neq;  
¶ Da expletiuas vt quidem equidē saltem videlicet  
scilicet q̄ q̄uis quoq; porro licet tamen veruntamen  
q̄q̄ sūautem. ¶ Da causales vt si et si etiam si liqui  
dem quando quādoquidē quin quinetiam. quatenus  
siu seu siue neue. nam nanq; ni nisi neue sed interea  
quamobrez presertim. item itemq; ceterum alioquin  
preterea. ¶ Da rationales vt ita itaq; enim etenim  
enimvero quia quapropter. quoniam quoniāquidem.  
quippe nepe ergo ideo igit scilicet videlicet propterea  
idcirco. ¶ Figure coniunctionū quot sunt. Due. Due.  
Simpler. vt nam. Composita vt nāq;. ¶ Ordo con  
iunctionū i quo est. Quia aut prepositiue cōiunctiones  
sunt. vt at ac ast. Aut subiunctiue. vt q; ve. Aut cōmu  
nes. vt ergo ideo igitur.

### ¶ Extra Donatum

¶ Sūt & alie potestates Cōiunctionū que oēs cōtineri  
possunt sub expletiua apud Donatū. Vt sunt Cōple  
tiua. Diminutiua. distributiua. Aduersatiua. Appro  
batiua. Electiua &c. (apud Oratores vlitate)

## ¶ De prepositione.

**P**repositio quid est. Pars orationis que preposita alijs partibus in oratione. significationem earum aut complet. Aut mutat. aut minuit. ¶ Prepositioni quot accidunt. Unum. Quid. Calus tantū. ¶ Quot calus. Duo. Qui. Accusatiu<sup>9</sup> & ablatiuus. ¶ Da prepositiones calus accusatiui. Vt Ad. Apud. Ante. Aduersum. Cis. Citra. Circū. Circa. Contra. Erga. Extra. Inter. Intra. Infra. Iuxta. Ob. Pone. Per. Prope. Propter. Scdm. post. Trans. Ultra. Preter. Supra. Circiter. Vsqz. Secus penes. ¶ Quomodo. Dicim<sup>9</sup> enim. Ad patrem. Apud villā. Ante edes. Aduersum inimicos. Cis renū. Citra for. Extra vicinos. Circa templū. Cōtra hostes. Erga ppinquos. Extra terminos. Inter naues. Intra menia. Infra tectū. Iuxta macellū. Ob auguriū. Pone tribunal. Per parietem. Prope fenestrā. Propter disciplinā. Scdm fores. Post tergū. Trās ripā. Ultra fines. Preter officiū. Supra celus. Circiter ānos. Vsqz oceanū. Secus viā. Penes arbitros. ¶ Da prepositiones calus ablatiu. Vt A. Ab. Abs. Cum. Coram. Clam. De. E. Ex. Pro. Pre. Palam. Sine. Ablqz. Tenus. ¶ Quomō. Dicimus enim. A domo. Ab homine. Abs quolibet. Corā testibus. Clam custodib<sup>9</sup>. De foro. E iure. Ex prefectura pro clientibus. Pre timore. Palam omnib<sup>9</sup>. Sine labore. Ablqz iniuria. Tenus pube. ¶ Quod nos dicim<sup>9</sup> esse pubetenus. Sic & cordetenus mentetenus. & ce'era ¶ Da vtriūsqz calus ppositiones. Vt In. Sub. Sup. & Subter. ¶ Quādo accusatiui calui. quādo nos vel quoslibet ad locum ire esse ituros esse significamus.

## De interiectione.

**Q**uādo ablatiuo casui seruit. quādo nos vel quoslibet in loco esse fuisse futuros esse significam⁹. **I**n accusatiui casus (vt itur in antiquā syluā. **I**n ablatiui casus (vt stans cella i puppi. **S**ub accusatiui casus (vt postelqz sub ipsos nitunt gradibus) **S**ub ablatiui casus (vt arma sub aduersa posuit radiatia quercu. **S**uper quā vim habet. vbi locuz significat magis actō casui seruit q̄ ablatiuo. vbi vero mentio nem alicui⁹ rei facim⁹ ablatō tñ (vt multa sup puiamo. Rogitans sup hectore multa) hoc est de priamo & de hectore. **I**n quā vim habet. etiāz tūc actō casui seruit tum significat cōtra (vt in adukerz. & in desercorem. **S**ubter quā vim habet. eandem quā superi ores. ad locū & in loco significātes. **Q**ue prepositio nes sunt que a dictionib⁹ separari nō possunt (vt Di. Dis. Re. Se. An. Lo. Con. D. **Q**uomodo dicim⁹ enī. Diduco. Distrabo. Recipio. Secubo. Amplector. Cohereo. Congredior. Omitto. **Q**ue sunt que cōiungi nō possunt. vt apud & penes. **Q**ue cōiungunt & separant. vt relique pene omnes.

**I**nteriectio quid est. Pars orationis significans mentis affectū voce incognita. **I**nteriectioni quor accidunt. Vnū. Quid. Significatio taneñ. **S**i significatio interiectionū in quo est. Quia aut leticiāz mentis significamus (vt euay) Aut dolorem (vt heu) Aut ammirationem (vt pape) Aut metum (vt ach ah) Et liqua sunt similia. (Helas) (Hah) (Prohdolor)

Sequitur de cōiugatione verborz



¶ De prima coniugatione.

¶ Indicatio modo tempore presenti

**A**mo amas amat. Et pluraliter amamus ama  
tis amāt. Preterito imperfecto amabā bas bat  
Et plr amabam<sup>9</sup> batis bant. Preterito pfecto amaui  
uisti amaui. Et plr amauimus uistis uerūt uel uere.  
Preterito plusq̃ pfecto amauerā ras rat. Et plr ama  
ueram<sup>9</sup> ratis rāt. futuro amabo. bis bit. Et plr ama  
bim<sup>9</sup> bitis būc. ¶ Imperatiuo mō ama amet. Et plr  
mem<sup>9</sup> ace ament. futuro amato tu uel ille. Et plr  
amem<sup>9</sup> amatores mātō uel mātōse. ¶ Optatiuo mō  
ē Preterito imperfecto utinā amare amares amaret.  
Et plr utinā amarem<sup>9</sup> retis rent. Preterito pfecto ē  
plusq̃ pfecto utinā amauiſsem les let. Et plr utinā  
amauiſsem<sup>9</sup> letis lent. futuro utinā amem mes met  
Et plr utinā amem<sup>9</sup> ametis ament. ¶ Cōiunctiuo mō  
tpe pñti utinā amem mes met. et plr amem<sup>9</sup> etis mēt  
Preterito imperfecto cū amares res aret. Et plr cum  
amarem<sup>9</sup> retis rent. Preterito pfecto cū amauerim  
ris rit. Et plr cū amauerim<sup>9</sup> ris rint. Preterito plusq̃  
perfecto cū amauiſsem les let. Et plr cū amauiſsem<sup>9</sup>  
amauiſſetis lent. futuro cū amauiſſero ris rit. et plr cū  
amauiſſerim<sup>9</sup> ritis rint. ¶ Infinitiuo mō amare. Pre  
terito pfecto ē plusq̃ pfecto amauiſſe. futuro amatū  
iri uel amaturū eſſe. ¶ Gerūdia uel participialia uer  
ba ſunt hec. amandi amando amandū. ¶ Supina  
ſunt hec amatū amatu. ¶ Duo participia trahūt  
ab hoc uerbo actiuo. Preſentis temporis ē futuri. Pre  
ſentis. ut amans. futuri ut amaturus.

¶ In uoce paſſiua.

B

¶ De prima coniugatione

¶ In voce passiuā.

**A**mor amaris vel amare amatur Et plr amamur  
amamini amatur Preterito imperfecto amabar  
baris vel bare batur. eplr amabamur bamini banr.  
Preterito pfecto amatus sum vel fui es vel fuisti est vel  
fuit Et plr amati sum⁹ vel fuim⁹ estis vl fuistis lue  
fuerūt vel fuerē. Preterito plusq̃perfecto amatus erā  
vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat. eplr amati  
eram⁹ vel fueram⁹ amati eratis vl fueratis. amati  
erant vel fuerāt. futuro amabor amaberis vel ama  
bere amabi. eplr amabimur amabimī amabūtur.  
¶ Imperatiuo mō amare amē. eplr amemur ame  
mini ament futuro amator tu vel ille. Et pluraliter  
amemur amamini amant. ¶ Optatiuo mō tem  
pore presenti e Preterito imperfecto utinam amaret  
amareris vel amare amaret. Et pluraliter utinam  
amaremur amaremini amarent. Preterito perfecto  
e plusq̃perfecto utinam amatus essem vel fuissem. a  
matus esses vel fuisses. amatus esset vl fuisset. Et plu  
raliter utinā amati essemus vel fuissemus essetis vel  
fuissetis amati essent vl fuissent. futuro utinā amer  
ameris vel amere amet. epluralit utinam amemur  
amemini ament. ¶ Coniunctiuo modo tempore p̃sen  
ti cum amer ameris vel amere amet epluraliter cū  
amemur amemini ament. Preterito imperfecto cum  
amaret amareris vel amare amaret. Et pluraliter  
cum amaremur amaremī amarent. Preterito pfecto  
cum amatus sim vel fuerim. amatus sis vel fueris.

## ¶ De Secūda cōiugatione

amatus sūt vel fuerit. et pluraliter cum amati sumus  
vel fuerimus. amati sitis vel fueritis. amati sint vel  
fuerint. Præterito plusq̃perfecto cū amatus essem vel  
fuissem amatus esses vel fuisses. amatus esset vel fu-  
isset. Et pluraliter cum amati essemus vel fuissemus  
amati essetis vel fuissetis. amati essent vel fuissent.  
futuro cū amatus ero vel fuero amatus eris vel fue-  
ris. amatus erit vel fuerit. pluraliter cum amati eri-  
mus vel fuerim⁹. amati eritis vel fueritis amati erit  
vel fuerint. ¶ Infinitiuo modo tempore præ-  
senti & Præterito imperfecto amari. Præterito pfecto & plus-  
q̃perfecto amatu esse vel fuisse. futuro amatum iri.  
¶ Duo participia trahunt ab hoc verbo passiuo. præ-  
teriti & futuri. Præteriti vt amat⁹. futuri vt amādus

## ¶ Secūda Coniugatio

¶ Indicatiuo modo tempore presenti.

**D**oceo doces docet. Et pluraliter docem⁹ doctis  
docent. Præterito imperfecto docebam docebas  
docebat. Et pluraliter docebamus docebatis docebāt  
Præterito pfecto docui docuisti docuit. Et pluraliter  
docuimus docuistis docuerūt vel docuerunt. ¶ Præterito  
plusq̃perfecto docueram docueras docuerat. et plura-  
liter docueramus docueratis docuerant. futuro doce-  
bo docebis docebit. Et pluraliter docebimus docebitis  
docebunt. ¶ Imperatiuo modo tempore presenti ad  
secūdā & terciā personā doce doceat. et pluraliter  
doceamus docete doceant. ¶ futuro doceto tu vt ille  
Et pluraliter doccam⁹ docetote docento vel docētote.

## ¶ De Secūda cōiugatione

¶ Optatiuo modo tempore pñti ⁊ pñterito imperfcto  
vtinā docerem doceres ceret. Etplr vtinā doceremus  
doceretis docerent. Pñterito pñfecto et plusqñperfecto  
utinā docuissē les lēt. Etplr vtinā lem⁹ letis lent.  
futuro vtinā doceā as ceat. etplr vtinā am⁹ atis ant

¶ Coniūctiuo mō tpe pñti cū doceam as eat. etpliter  
cū doceamus atis ant. Pñterito imperfcto cū docerem  
res ret. etplr cū docerem⁹ retis rent. Pñterito pñfecto  
cum docuerim ris rit. etplr cum docuerim⁹ ritis rint.  
Pñterito plusqñperfecto cū docuissē les lēt. etplr cū  
docuissē⁹ letis lent. futuro cū docueris ris rit. etplr  
cū docuerim⁹ ritis rint. ¶ Infinitiuo mō ⁊ Pñterito  
imperfcto docere. Pñterito pñfecto ⁊ plusqñperfecto do-  
cuisse. futuro doctum ue del doctur esse. ¶ Gerūdia  
del participialia verba sunt hec docendi docendo do-  
cendū. ¶ Supina sunt hec doctū doctū. ¶ Duo par-  
ticipia trahunt ab hoc verbo actiuo Pñsentis tēporis  
⁊ futuri. Pñsentis vt docens. futuri vt docturus.

### ¶ In voce passiua

¶ Doceo: doceris vt docere docetur. Etplr docemur  
docemini docent pñterito imperfcto docebar baris vt  
bare batur. Etplr docebamur bamī bātur. Pñterito  
perfecto doctus sum del fui. doct⁹ es del fuisti. doctus  
est del fuit. etplr docti sum⁹ del fuim⁹. docti estis del  
fuistis. docti sumi fuerūt del fuere Pñterito plusqñper-  
fecto doctus eram del fueram doctus eras del fueras  
doctus erat del fuerat. etplr docti eram⁹ del fueram⁹  
docti eratis del fueratis. docti erāt vt fuerāt. futuro  
docebor beris del bere bit. etplr docebūmur bimī bunt

## ¶ De Tercia coniugatione.

¶ Imperatiuo mō tempore pñti ad secūdā & terciā  
personā docere doceat. etpl̃r doceamur ceminī ceant.  
futuro docetor tu vel ille. Etpl̃r doceamur ceminor  
docentor. ¶ Optatiuo mō tempore pñti & p̃terito  
imp̃fecto vtinā docerer reris vel iere rei. Etpl̃r alit̃  
vtinā doceremur remini rent. p̃terito p̃fecto & plus  
q̃p̃fecto vtinā doct̃ essem vel fuisset. doct̃ esses vt  
fuisses. doct̃ esset vt fuisset. Etpl̃r vtinā docti essem⁹  
vel fuisset⁹. docti essetis vel fuissetis. docti essent vel  
fuissent. futuro vtinā docear aris vt are atur. Etpl̃r  
vtinā doceamur doceamī doceant. ¶ Coniūctiuo mō  
tpe pñti cū docear aris vel are atur. Etpl̃r doceamur  
doceamī doceant. p̃terito imp̃fecto cū docerer. vt s̃  
p̃terito p̃fecto cū doct̃ sim vel fuerim. doct̃ sis vel  
fueris. doct̃ sit vel fuerit. Etpl̃r cū docti sim⁹ vel fue  
rimus. docti sitis vel fueritis. docti sint vel fuerint.  
p̃terito plusq̃p̃fecto cū doct̃ essem vel fuisset vt s̃  
futuro cū doct̃ ero vel fuero. doct̃ eris vel fueris. do  
ctus erit vel fuerit. Etpl̃r cū docti erim⁹ vel fuerim⁹.  
docti eritis vel fueritis. docti erint vel fuerint. ¶ In  
finitiuo mō tempe pñti & p̃terito imp̃fecto doceri.  
p̃terito p̃fecto & plusq̃p̃fecto doctū esse vel fuisse.  
futuro doctus iri. ¶ Duo participia trahunt ab hoc  
verbo passiuo p̃teriti temporis & futuri. p̃teriti  
vt doctus. futuri vt docendus.

¶ Indicatiuo modo tempore presenti  
**E**go legis legit. Etpl̃r legimus legitis legunt.  
p̃terito imp̃fecto legebā bas bat. Etpl̃r lege  
bamus batis bant. p̃terito p̃fecto legi legisti legit.



## ¶ De Tercia

Et pluraliter legimus legistis legerunt vel legere. Preterito plusquamperfecto legeram ras rat. Et plur legeram<sup>9</sup> ratis rat. futuro lega ges ger. et plur legem<sup>9</sup> getis gent  
 ¶ Imperatiuo modo lege legat. et plur legam<sup>9</sup> que gant  
 futuro legito tu vel ille. et plur legam<sup>9</sup> legitote leguto  
 vel legutote. ¶ Optatiuo modo tpe pñti et Preterito im  
 pfecto utinā legerem res ret. Et plur utinā legeremus  
 retis ret. Preterito pfecto et plusquamperfecto utinā legissem  
 les set. et plur utinā legissem<sup>9</sup> letis sent. futuro utinā  
 legā gas gat. et plur utinā legam<sup>9</sup> gatis gant. ¶ Con  
 iunctiuo modo tpe pñti cū legā gas ut iā ē. Preterito im  
 pfecto cū legerem. ut in optatiuo. Preterito pfecto cū  
 legerim ris rit. Et plur cū legerim<sup>9</sup> ritis rint. Preterito  
 plusquamperfecto cū legissem les set. et plur cū legissemus  
 letis sent. futuro cū legero ris rit. et plur cū legerimus  
 ritis rint. ¶ Infinitiuo modo tpe pñti et Preterito imp  
 fecto legere. Preterito pfecto et plusquamperfecto legisse. fu  
 turo lectū ire. vel lecturū esse. ¶ Gerūdia vel partici  
 pialia verba sunt hec legendi do dū. ¶ Supina sunt  
 hec lectū lectu. ¶ Duo participia trahunt ab hoc vbo  
 actiuo pñtis et futuri. pñtis ut legēs. futuri ut lectur<sup>9</sup>  
 ¶ In voce passiuā.

**L** Ego geris vel gere gir. Et plur legimur gimini  
 guni. Preterito imperfecto legebar baris vel bare  
 bai. et plur bamur bamini bani. Preterito pfecto lect<sup>9</sup>  
 sum vel fui. lect<sup>9</sup> es vel fuisti lectus est vel fuit. Et plur  
 lecti sum<sup>9</sup> vel fuim<sup>9</sup> lecti estis vel fuistis. lecti sunt fu  
 erunt l' fuisse Preterito plusquamperfecto lect<sup>9</sup> erā l' fuerā lect<sup>9</sup>  
 eras l' fueras erat l' fuerat. et plur lecti eram<sup>9</sup> vel fuera

### Coniugatione.

mus. lecti eratis vel fueratis. lecti erāt vel fuerāt. futuro legat geris vel gere gēt. & plur. gemur gemi gent

¶ Imperatiuo modo tpe pñti ad secundā & terciā plonā legere legat. & plur. legamur legimini legant. futuro legito: tu vel ille. & plur. legamur legimini: leguntor.

¶ Optatiuo modo tempore pñti & preterito imperfecto utina legeret reris vel rere ref. & plur. utinā legeremur remi rent. Preterito pfecto & plusq̃perfecto utinā lect⁹ essem vel fuisset. lect⁹ esses vel fuisset. lectus esset vel fuisset. & plur. utinā lecti essem⁹ vel fuisset⁹. lecti essetis vel fuissetis lecti essent vel fuissent. futuro utinā legar garis vel gare gat. & plur. utinā legamur gamini ganē

¶ Cōiunctiuo modo tpe pñti cum legar garis. ut supra. Preterito imperfecto cum legeret &c. ut s̄ in optatiuo. Preteritoperfecto cum lectus sim vel fuerim. lect⁹ sis vel fueris. lectus sit vel fuerit. & plur. cum lecti sim⁹ vel fuerimus. lecti sitis vel fueritis. lecti sint vel fuerint. Preterito plusq̃perfecto cum lectus essem vel fuisset. lectus esses vel fuisset. lect⁹ esset vel fuisset. & pluralit̄ cum lecti essem⁹ vel fuisset⁹. lecti essetis vel fuissetis lecti essent vel fuissent. futuro cum lectus ero vel fuero lectus eris vel fueris. lectus erit vel fuerit. & pluralit̄ cum lecti erimus vel fuerimus. lecti eritis vel fueritis lecti erint vel fuerint. ¶ Infinitiuo modo tempore presenti & Preterito imperfecto legi. Preterito pfecto & plusq̃perfecto lectū esse vel fuisse. futuro lectum iri.

¶ Duo participia trahunt ab hoc verbo passiuo. preteriti & futuri. Preteriti ut lectus. futuri ut legendus

¶ De quarta coniugatione

De quarta coniugatione

Indicatio modo tempore presenti

**A**ddio audis audit Et pluraliter audimus auditis audiūt. ¶ Preterito imperfecto audiebam audiebas audiebat. Et pluraliter audiebamus audiebatis audiebāt. ¶ Preterito perfecto audiui audiuisti audiuit Et pluraliter audiuiimus audiulistis audiuerūt vñ audi uere. ¶ Preterito plusquamperfecto audiueram audiueras audiuerat. Et pluraliter audiueram⁹ audiueratis audi uerant. ¶ Futuro audiam audies audit. Et pluraliter audiemus audietis audient ¶ Imperatio mō audi audiat. Et plr audiam⁹ dite audiat. ¶ Futuro auditu cu vñ ille. Et plr audiamus tōte audiūto vñ audiūtote. ¶ Optatio mō tpe pñti : Preterito imperfecto utinā audirem res ret. Et pluralit utinā audirē⁹ retis rēnt ¶ Preterito perfecto : plusquamperfecto utinā audiuissem les let. Et plit utinā audiuissemus uissetis audiuisSENT futuro utinā audiam as at. Et plit audiam⁹ atis ant ¶ Coniunctio mō tpe pñti cum audiam as at. Et plit audiam⁹ atis ant. ¶ Preterito imperfecto cū audirem ut s i optatio. Preterito perfecto cū audiuerim ris rit. Et plit cū audiuerim⁹ ritis rint. Preterito plusquamperfecto cū audiuissem les uisset. Et plit cū audissem⁹ letis sent futuro cū audiūero ris rit. Et plit cū uerim⁹ ritis rint ¶ Infinitiuo mō audire. Preterito perfecto : plusquamperfecto audiuisse. futuro auditum ire vel auditurū esse. Gerūdia vñ participialia vba sūt hec audiēdi do-dū Supina auditū auditu ¶ Duo participia trahūt ab hoc vbo actiuo presentis temporis & futuri temporis presentis ut audiens. futuri ut auditurus.

## ¶ De quarta coniugatione

### ¶ In voce passiva

¶ Audior: audiris vel dire ditor. Et plr dimur dimi audiunt. Preterito imperfecto audiebar baris vel bare bas. et plr bamur bami banī. Preterito pfecto auditus sum vel fui auditus es vel fuisti. auditus est vel fuit. et plr i auditi sum⁹ vel fuim⁹ auditi estis vī fuistis auditi sunt fuerūt vel fuere. Preterito plusq̄perfecto auditus eram vel fuerā. cras vel fueras erat vel fuerat et plr auditi eram⁹ vel fueram⁹ eratis vel fueratī erāt vel fuerāt. futuro audiar audieris vī audiere audiet et plr audiemur audiemī audient. ¶ Imperatiuo mō audire audiat. et plr audiamur audimī anī. futuro auditor: tu vel ille. et plr audiamur dimini audiūtor. ¶ Optatiuo mō ē Preterito imperfecto vtinā audiret reris vel rere retur. et plr vtinā remur remī rent Preterito pfecto i plusq̄perfecto vtinā essem vel fuissem esses vel fuisses esset vel fuisset. et plr vtinā auditi essemus vel fuissem⁹ essetis vī fuissetis essent vī fuissent futuro vtinā audiar aris vel are atur. et plr vtinam audiamur amini anī. ¶ Coniunctiuo mō cuz audiar aris i. vī in futuro. Preterito imperfecto cuz audier. i. Preterito pfecto cū auditus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. et pluraliter cū auditi simus vī fuerim⁹ sitis vel fueritis sint vī fuerint. Preterito plusq̄perfecto cū audit⁹ essem vel fuissem esses vel fuisses esset vel fuisset. et plr cum auditi essem⁹ vel fuissemus essetis vel fuissetis essent vel fuissent. futuro cū auditis ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et plr cū auditi erim⁹ vī fuerim⁹ eris vī fueris erit i fuerit

¶ In finitū mō tempore p̄senti & p̄terito imper-  
fecto audiri. p̄terito p̄fecto & plūp̄perfecto auditū  
esse vel fuisse. futuro auditus iri. ¶ Duo participia  
trahunt ab hoc verbo passiuo. p̄teriti & futuri. p̄-  
teriti vt auditus. futuri vt audiendus.

¶ Explicit Donatus ¶ Incipit Remigius

**D**ominus que pars (Nomen) Quare. quia signi-  
ficat substantiā cū qualitate propria vt cōmuni  
¶ Cuius qualitatis. Appellatiue qualitatis. Quare.  
quia pluribus rebus conu. nit per appellationē. ¶ Ro-  
bertus cuius qualitatis. Proprie qualitatis. quia vni  
soli cōuenit naturaliter ex p̄sona nois in impi. sitōne  
¶ Domin⁹ quomō declinat. Nō hic dñs. Gtō hui⁹  
dñi. Dcō huic dño. sicut magister i Donato. ¶ Cui⁹  
claus. Nominatiui. Quare. qz rect⁹ casus est. ⁊ oēs ob-  
liqui ab eo descendūt. ¶ Si Gti. qz in tali casu decli-  
nando reperit & ei⁹ sensum retinet. ¶ Cui⁹ numeri.  
Singularis. qz singulariter p̄fert. ¶ Cuius generis.  
Masculini. Quare. qz declinat p̄ hic. ¶ Si feminini.  
qz declinat p̄ hec. ¶ Si neutri. qz declinat p̄ hoc. ¶ Si  
cōis. qz declinat p̄ hic & hec. ¶ Si ois. qz declinat per  
hic & hec ⁊ hoc. ¶ Si dubij. qz aliquādo in masculino  
aliquādo in feminino nulla ratione cogente reperit.  
¶ Si epycheni generis. qz sub vno articulo res vtri-  
usqz sexus cōprehendit (vt passer)

¶ Ego que pars. Pronomē. Quare. quia pro pprio  
¶ Noīe ponit & certā significat personā. ¶ Cuius



## ¶ Remigius.

persone. Prime. Quare. Quia significat rem d se loquentem. ¶ Si secūde. qz significat rem ad quam fit sermo. ¶ Cuius declinatōis. Prime. Quare. qz gūs suus singularis desinit in i & mis. & dūs in i. ¶ Si secūde declinatōis. qz gūs suus singularis desinit in ius & dūs in i vel in e. ¶ Si tercie declinatōis quia gūs suus singularis desinit in ei. & dūs in eo. ¶ Si quarte declinatōis. Quare. quia gūs suus singularis desinit in atis & dūs in ati. (vt in Donato)

¶ Amo que pars. Verbū. Quare. Quia cū modis & formis & temporib⁹ agendi vlt⁹ paciendi significatiuū est. ¶ Cui⁹ modi. Inocatiui. Quare. qz indicādo rē suā demōstrat. ¶ Si imperatiui. quia rem imperādi significat. ¶ Cui⁹ generis. Actiui. Quare. qz desinit in o & pōt accipe r lup o & facere ex se passiui. Passiui qz desinit in r & dimittere r & redire i suū actiuiū ē.

¶odie que pars. Aduerbiū. Quare. qz stat iuxta verbū & se. np nitit ei ad ei⁹ naturā declarandā

¶ Cui⁹ significatōis tps. Da tps. vt hodie heri ē.

¶ Amans que pars. Participiū. Quare. qz partem capit a noīe. partē a verbo. & parte; ab vtroqz. Quid capit a nomie. genera & casus. ¶ Quid a verbo. tpa & significatōes. ¶ Quid ab vtroqz. numex & figurā

¶ Amās cui⁹ tps. p̄sentis. Quare. qz oē participiuz desinens in ans vel in ens p̄ntis tps participij est.

¶ Amat⁹ cui⁹ tps. p̄teriti. quare. qz oē participiū desinēs in tus sus vel rus. est p̄teriti tps participij

¶ Amat⁹ cui⁹ tps. futuri. quare. qz oē participiū desinēs in rus vel io dus est futuri tps participij.

**E** Remigius.

**S**i que pars. Coniunctio. Quare. Quia coniungit  
vel disiungit ceteras partes orationis in ordine  
¶ Cuius potestatis coniunctionis. Causalis. Da cau-  
sales. ut si et si &c. sic de alijs ut in donato.

¶ Ad que pars. Prepositio. Quare. quia preponitur  
alijs partib⁹ orationis in ordine. ¶ Cui casui seruit.  
Accusatiuo. Da prepositiones casus accusatiui. ut Ad  
apud an' e' &c. sicut ē in Donato

**H**as que pars. Interiectio. Quare. quia inter-  
iacet ceteras partes orationis in ordine. ¶ Cui⁹  
significationis interiectionis. Doloris. quia dolorem  
mentis significat &c.

**E**xPLICIT Remigius.

In domo Cayton in westmonasterio.



W X G

## ¶ Accedence.

**H**ow many partif of reason  
 ben there (eyght) whiche. viij. Nowne  
 Pronowne/Verbe/Aduerbe/Partic-  
 ple. Cōiunction. Prepolition & Inter-  
 iection. ¶ How many ben declynyd.  
 and how many ben vndeclynyd. four ben declynyd.  
 & four ben vndeclynyd. ¶ Whiche four ben declynyd  
 Nowne. Pronowne. Verbe & participle. Whiche four  
 ben vndeclynyd. Aduerbe/Cōiunction/Prepolition &  
 Interiection. ¶ How many ben declynyd with case.  
 & how many with out case. Thre ben declynyd with  
 case/& one with out case. ¶ Whiche thre ben declynyd  
 with case. Nowne. Pronowne & Participle. ben decly-  
 nyd with case. & verbe onely without case. How kno-  
 west a nown for al maner thyng þ a may may see fe-  
 le. Here. or vnderstonde þ berich þ name of a thyng  
 is a nowne ¶ How many maner of nounis ben there  
 two. Whiche two. A nowne substantif. and a nowne  
 adiectif ¶ How knowe ye a nowne substantif. for he  
 may stande by him self with out helpe. of a nother  
 worde. and is declynyed in latyne with one article. or  
 with two at the moost in one case. As hic Magister.  
 hic & hec sacerdos ¶ How knowe ye a nowne adiectif  
 for he may not stande by him self with out helpe. of  
 a nother worde. and is declynyed in latyne with thre  
 articles. or with thre dyuers endynges in one case. as  
 Nō hic & hec & hoc felix (Bon⁹ bona bonū) ¶ How  
 many thynges longe to a nowne. (Sire) Whiche. sire

A

